

Arrest

nr. 83 458 van 21 juni 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 9 maart 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 1 februari 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 8 februari 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. TOP, die *loco* advocaat L. TOP verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 25 maart 2011 legden verzoeker en zijn Belgische vriendin, mevr. M. R., een verklaring van wettelijke samenwoning af.

1.2. Verzoeker diende op 8 augustus 2011 een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.3. Op 1 februari 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering van verblijf van meer

dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die op 8 februari 2012 aan de verzoeker ter kennis werd gebracht, en als volgt gemotiveerd is:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 08/08/2011 werd ingediend door:

Naam: E.

Voornaam(en): M.

Nationaliteit: Turk

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: AVANOS

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...) ANTWERPEN

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn/haar partner zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

De betrokkene brengt als bewijs voor de relatie enkel een aantal foto's zonder datum en een aantal verklaringen van eer door derden aan. Aangezien de foto's geen datum bevatten kunnen ze niet op hun authenticiteit getoetst worden. Verder kunnen de verklaringen op eer niet aanvaard worden aangezien ze niet op hun feitelijkheid en waarachtigheid kunnen getoetst worden.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van artikel 40bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de vreemdelingenwet), *juncto* de zorgvuldigheidsplicht.

Het middel wordt als volgt uiteengezet:

“Inzake verwijst verzoeker naar een arrest nr. 63.111 van 15 juni 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de zaak RvV 69.828/II.

“Verzoeker heeft nagelaten de informatie die hij nu heeft over te maken aan de verwerende partij, zodat het haar niet ten kwade kan worden geduid hiermee geen rekening te hebben gehouden. Evenmin kan haar verweten worden geen zorgvuldig onderzoek te hebben gedaan nu blijkt dat ze de verzoeker om bijkomende informatie heeft gevraagd”

A contrario kan uit deze rechtspraak afgeleid worden dat de overheid, om zorgvuldig onderzoek te doen, om bijkomende informatie had kunnen vragen.

Verzoeker heeft niet elke dag te maken met bewijsproblematiek, zodat hij er zich niet eens van bewust was dat de foto's geen datum vermeldden.

In casu, zou verzoeker onmiddellijk het nodige gedaan hebben, mocht verweerster hier naar gevraagd hebben. Hij zou zijn fototoestel gebracht hebben naar een fotograaf (of ander plaats waar ze foto's ontwikkelen) met de vraag deze opnieuw te ontwikkelen, doch ditmaal met vermelding van de datum waarop ze getrokken zijn.

Verzoeker betreurt dan ook dat verweerster in casu niet de zorgvuldigheid aan de dag gelegd heeft om hem te vragen achter foto's waar de datum waarop ze getrokken WEL vermeld staat.

*Verzoeker roept dan ook de schending in van art. 40bis van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980, *juncto* de zorgvuldigheidsplicht. “*

2.2. Artikel 40bis van de vreemdelingenwet, zoals van kracht op datum van het nemen van de bestreden beslissing, bepaalt het volgende:

“§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

(...)

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen :

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

(...).”

Uit het bepaalde in artikel 40ter van de vreemdelingenwet volgt dat het hierboven geciteerde artikel 40bis, §2, 2° ook van toepassing is op familieleden van een Belg.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.4. Verzoeker voert in het middel in essentie aan dat de gemachtigde van de staatsecretaris een onzorgvuldigheid heeft begaan door na te laten om bij hem foto's op te vragen die wel gedateerd zijn.

De Raad wijst erop dat artikel 40bis van de vreemdelingenwet te dezen duidelijk is: het is aan diegene die het verblijfsrecht aanvraagt om te bewijzen dat hij en zijn partner een duurzame en stabiele relatie onderhouden. Artikel 40bis spreekt immers van een “behoorlijk geattesteerde” duurzame en stabiele partnerrelatie, en bepaalt verder expliciet dat de partners dienen te bewijzen dat zij ofwel minstens één jaar voorafgaand aan de aanvraag hebben samengewoond, ofwel dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar voorafgaand aan de aanvraag kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen.

Artikel 40bis van de vreemdelingenwet legt derhalve expliciet en ondubbelzinnig aan de aanvrager de verplichting op om een duurzame en stabiele partnerrelatie te bewijzen, zoals dat overigens ook werd geëxpliciteerd door het bestuur op 8 augustus 2011, ter gelegenheid van de aanvraag van de verblijfskaart (bijlage 19ter). De eerbied voor het zorgvuldigheidsbeginsel, als beginsel van behoorlijk bestuur, houdt in het licht van de duidelijke bepaling van artikel 40bis van de vreemdelingenwet en van de uitdrukkelijke vraag van het bestuur niet in dat de verwerende partij op zicht van de door verzoeker overgemaakte stukken op eigen initiatief bijkomende informatie of ontbrekende bewijsstukken diende op te vragen. De zorgvuldigheidsplicht geldt immers ook voor verzoeker, als rechtsonderhorige, die naar aanleiding van zijn aanvraag in de gelegenheid werd gesteld om alle mogelijke documenten ter ondersteuning van zijn aanspraken voor te leggen aan de verwerende partij. *In casu* was de verwerende partij dan ook niet gehouden om, na vastgesteld te hebben dat de bijgebrachte foto's niet waren gedateerd, bij de verzoeker alsnog gedateerde foto's op te vragen. Het is in tegendeel aan de verzoeker zelf om de nodige zorgzaamheid aan de dag te leggen teneinde een duurzame relatie in de zin van artikel 40bis van de vreemdelingenwet te bewijzen.

Nu verzoeker niet betwist dat hij slechts ongedateerde foto's (en verklaringen van eer, maar de beoordeling daarvan wordt *in casu* niet betwist) heeft bijgebracht ter staving van de duurzame relatie met zijn Belgische partner, slaagt hij er niet in aan te tonen dat er *in casu* werd uitgegaan van een foutieve feitenvinding, zodat de schending van de zorgvuldigheidsplicht niet kan worden aangenomen.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS